

"ישיבישע בלאט"

"לאמדעס" ב"דף" ב"שאלות" ו"מראי מקומות"

השאלות מיסוימנות **27** **תחתון**

חולין קכו.

ורמי דרבי יוסי אדרבי יוסי, ועי' תפארת יעקב שהקשה שיש לחלק בין תיבה ומגדל שאינו מק"ט דהוי כלי העשוי לנחת, לבין בשר כלב שהוא עצמו מק"ט? עי' תי'.

תוד"ה אנו, כתבו שלפי ר"מ לא בעי חלל טפח כיון שחוקקין להשלים, ועי' משנה אחרונה שדן מכמה מקומות לומר של"א לר"מ חוקקין להשלים לגבי טומאה, עי"ש.

אם יש רוחב טפח בצוארו, ועי' פי' הר"ש והרא"ש שם כיצד משערין אם יש עובי טפח בצואר.

תוד"ה אם יש, הקשו דהאי צוואר מאי חשיב דבר המק"ט או שאינו מק"ט, עי' בדבריהם, ועי' מהרש"א מה שנתקשה בדבריהם, עי' מהר"ם לב אריה ותפארת יעקב, ובמים טהורים עה"מ.

פיו לחוץ הבית טמא שהטומאה יוצאת דרך שוליו עי' פרש"י ובשו"ת מהרצ"ח כג' הקשה הלא הכלב מת וכבר לא עתיד לצאת משם?, ועי' תי' שמשום זה כבר אינה טומאה בלועה מחיים.

אי ר"א דבר גם בכלב שיש בעובי צווארו חלל? עי' תוד"ה אנו, ועי' תפארת יעקב, ועי' משנ"א מה דעת רש"י בזה ובחת"ס.

תוד"ה אנו, כתבו דכשאינן טפח מן המשקוף ולחוץ, ביאור דבריהם, עי' במהר"ם וע"ע תורא"ש.

עוד בבאור מחלוקת התנאים במשנה, עי"ש אליה רבה, וברמב"ם בפיה"מ שם, עי' בתיו"ט ובסדרי טהרה מש"כ על דבריו.

ומאן תנא, עי' פרש"י ותוס', ועל מה שהקשו בתוס' על רש"י, עי' לב אריה ותפארת יעקב, וכיצד ראיית הגמ' מדברי ר"ש? עי' רש"י בע"ב ובראשונים כאן.

ע"ב

גולל ודופק, מהו? עי' פרש"י כאן, וברמב"ן תורת האדם, ועי' תוס' כתובות ד: מה שהקשו על פי' זה, ועי"ש מה שהביאו בשם ר"ת, ע"ע תוס' בסנהדרין מז: ובסוכה כג. ועי"ש בריטב"א.

עצם כשעורה וכו', עי' רש"י ותוס' שנחלקו מנין המקור לזה שאינו מטמא באהל, וע"ע לב אריה ותפארת יעקב, ושיטת הרמב"ם עי' פיה"מ נזיר ז' ד', והלכות טומ"מ ב' י' ובכס"מ שם.

טומאת גולל ודופק, אי הוי מה"ת או דרבנן? עי' לעיל עב. מחלוקת תנאים, ועי' רמב"ם וראב"ד טומ"מ ב' טו', עי"ש כס"מ ומשנ"א על המשנה שם, ועי' חסדי דוד על התוספתא אהלות ג' ד'.

ועי' רש"י ותוס' כאן **מהיבן למדים** שאינם מטמאים במשא, ע"ע תפארת יעקב.

ולגבי הטומאה בגולל אחר שפירש מן המת, עי' רש"י עירובין טו. תוס' בכתובות הנ"ל עי"ש קוב"ש, ובתוס' בסוכה הנ"ל, ועי' פי' הגר"א באליה רבה אהלות ב' ד'.

ובאיזה אופן בעי ריבוי שמטמא באהל, עי' תוס' בסוכה שם, ועי"ש פנ"י וערול"ג, ועי' פי' הרא"ש במשניות אהלות שם.

תוד"ה בנבלתה, בסופו הקשה דהרי שומר יש גם בדבר סתום כמו בחיטה בקליפתה ולמה אמר כאן דאינו מטמא אלא בנקובה? עי' מהר"ם לב אריה ותפארת יעקב.

תא חזי, פוק חזי, עי' לב אריה שביאר שינוי הלשון בין בהמה בעורה לכוליא בחלבה.

הדר פשטא מחוסר נקיבה לאו כמחוסר מעשה דמי, אמנם ברמב"ם אבוה"ט ב' יב' כתב שהיא ספק טמאה, עי' כס"מ ומהר"ק ולב אריה, ובסדרי טהרות כלים כ:.

עכבר שחציו בשר וחציו אדמה, עי' פרש"י שנוצר מן האדמה ועי' פיה"מ לרמב"ם, ועי' תוי"ט ותפארת ישראל מה שכתבו מכאן הוכחה לבריאת העולם.

הנוגע באדמה שכנגד הבשר טמא, וקשה מי גרע אם היה בשר ממש ונפסל מאכילת כלב? עי' נדר הקודש ובתפארת יעקב.

תוד"ה יכול הקשו למה בעי קרא לגבי טומאה יותר מלאיסור אכילה, ועי' מהר"ם חת"ס ותפארת יעקב, בבאור קושייתם וישוב על דבריהם, ועי' חי' הגר"ז בכורות ו: מה שהוכיח מקושייתם.

והוא שהשריץ על פני כולו ועי' לב אריה א"כ מהו אדמה שלא כנגד הבשר, ועי"ש מה שביאר בדעת הרמב"ם אבוה"ט ד' יא' וע"ע כס"מ, ובערוה"ש העתיד טהרות קלא' כא'.

ודין הוא וכו', עי' פרש"י, ועי' הליכות אלי למהר"ט אלגאזי כללי הו' שו', וכללי ה-א' קלב', ועי' מלבי"ם ויקרא יא' קט'.

לע"נ הג"ר חיים בן-ציון בה"ג רבי משה זצ"ל נלב"ע טו' כסלו תשעה'

להערות והארות 0527652935, או 7652935@gmail.com לקבלת הדף במייל

שלח בקשה לכתובת זו, והדף יישלח אליך בל"ג מידי יום.